

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 10 februari 1920 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om åvägabringande av utredning och förslag angående rätt för enskild person att på annan tillhöriga mossar verkställa odling m. m.

Närvarande: herrar von Sneidern, Westman, Boberg, Linder*, Frändén, Winberg, Sigfrid, S. Hansson*, Karlsson i Gasabäck, Nilsson i Vibberbo, Hage*, Magnusson i Skövde, Johansson i Vittinge och Karlsson i Nynäshamn.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

I en inom första kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 153, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr Lind hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte anställa utredning till utrönande av huruvida och på vilka villkor enskild person kunde tillåtas å mossar, tillhörande annan person, bolag, förening eller staten, verkställa odling med betryggad besittningsrätt till uppodlat område för sig och arvingar, samt att till riksdagen inkomma med det förslag i ämnet, vartill utredningen kunde giva anledning.

Beträffande de skäl, som av motionären anförts till stöd för hans hemställen, tillåter sig utskottet att hänvisa till motionen.

Beträffande förevarande önskemål får utskottet erinra, att den 10 januari 1919 av statsrådet och chefen för justitiedepartementet med Kungl. Maj:ts bemyndigande tillkallats sakkunniga för utredning och bearbetning av vissa delar av jordfrågan. I uppdraget för denna s. k. jordkommission ingår bland annat att verkställa utredning, huruvida och i vad mån tvångsavlösning av jord för tillgodoseende av jordbruksändamål utöver vad för närvarande vore stadgat borde på lagstiftningens väg genomföras, ävensom avgiva de förslag, vartill utredningen må kunna föranleda.

Utskottet.

Utskottet, som förutsätter, att jordkommissionens förestående utredning kommer att omfatta jämväl föreliggande spörsmål, har för den skull ej funnit anledning föreligga att förorda någon riksdagens åtgärd i avseende å förevarande motion.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att motionen icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 10 februari 1920.

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL VON SNEIDERN.
